

HOTĂRÂREA CURȚII

DIN 18 FEBRUARIE 1970¹

Hauptzollamt Hamburg-Oberelbe

împotriva FIRMA Paul G. Bollmann

(cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare,

formulată de Bundesfinanzhof)

Cauza 40/69

În Cauza 40/69,

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, de către Bundesfinanzhof din München pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare în litigiul pendent în fața acestei instanțe

între

HAUPTZOLLAMT HAMBURG-OBERELBE

și

FIRMA PAUL G. BOLMANN, Hamburg

privind interpretarea Regulamentului 22/62 al Consiliului și a Regulamentului 77/62 al Comisiei, astfel cum a fost modificat de Regulamentul 136/62 al Comisiei,

CURTEA,

constituită din: R. Lecourt, președinte, R. Monaco (raportor) și P. Pescatore, președinți de cameră, A. M. Donner, W. Strauß, A. Trabucchi și J. Mertens de Wilmars, judecători,

avocat general: K. Roemer

grefier: A. Van Houtte

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

1. Întrucât, prin Ordonanța din 30 iulie 1969, primită la Curte la 3 septembrie 1969, Bundesfinanzhof din Republica Federală Germania a adresat, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, mai multe întrebări privind interpretarea Regulamentului nr. 22 al Consiliului CEE din 4 aprilie 1962 (JO nr.30, 1962) și a Regulamentului nr. 77 al Comisiei CEE din 23 iulie 1962 (JO nr. 66, 1962), astfel cum a fost modificat de Regulamentul nr. 136 al Comisiei CEE din 31 octombrie 1962 (JO nr. 113, 1962).

¹ Limba de procedură: germana.

Cu privire la prima întrebare

2. întrucât, în prima sa întrebare, instanța menționată anterior solicită Curții să se pronunțe dacă articolul 14 din Regulamentul nr. 22/62 trebuie interpretat în sensul că statele membre pot și trebuie să recurgă la dispoziții de drept intern pentru a preciza care sunt produsele supuse taxei în temeiul articolului 1 din regulament și a le diferenția unele de altele;
3. întrucât, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul nr. 22/62, „statele membre iau toate măsurile în vederea adaptării propriilor acte cu putere de lege și acte administrative, astfel încât dispozițiile prezentului regulament, cu excepția unor dispoziții contrare, să poată fi efectiv puse în aplicare de la 1 iulie 1962”.
4. întrucât Regulamentul nr. 22/62 este, în conformitate cu articolul 189 alineatul (2) din tratat, direct aplicabil în toate statele membre, se exclude cu excepția unor dispoziții contrare, ca, în sensul aplicării prezentului regulament, acestea să poată lua măsuri care au ca obiect modificarea domeniului de aplicare a regulamentului în cauză sau completarea dispozițiilor acestuia.

întrucât, în măsura în care statele membre au atribuit Comunității competențe normative în domeniul tarifar în vederea garantării unei funcționări corecte a pieței agricole comune, acestea nu vor mai avea competența de a adopta dispoziții normative în acest domeniu.

5. întrucât articolul 14 din Regulamentul nr. 22/62 trebuie interpretat, astfel încât statele membre să fie obligate să adopte toate măsurile necesare pentru a elimina barierele ce pot rezulta din propriile legislații în aplicarea regulamentului de la 1 iulie 1962. Prin urmare, prezentul articol nu permite statelor membre să adopte dispoziții interne care să afecteze domeniul de aplicare a regulamentului.
6. întrucât este necesar să se răspundă negativ la prima întrebare.

Cu privire la a doua întrebare

7. Întrucât, în cazul în care s-ar primi un răspuns negativ la prima întrebare, Bundesfinanzhof întreabă Curtea dacă „articolul 1 din Regulamentul nr. 22/62, în care se menționează anumite mărfuri incluse în Tariful Vamal Comun trebuie interpretat, în sensul că este permis legislatorului național să interpreteze termenii care desemnează aceste mărfuri, termenii care desemnează mărfurile într-un tarif vamal necesitând în mod obligatoriu o interpretare.
8. Întrucât denumirea mărfurilor menționată în regulamentele de instituire a unei organizări comune a pieței întră sub incidența dreptului comunitar, interpretarea acesteia poate fi stabilită numai cu respectarea competențelor comunitare.

Întrucât, pe de altă parte, organizațiile comune ale piețelor agricole, precum cea pe care Regulamentul nr. 22/62 intenționează să o stabilească dreptat, își poate îndeplini propriile obiective, numai în cazul în care dispozițiile adoptate în vederea realizării acestei organizări se aplică în mod uniform în toate statele membre;

Întrucât denumirile mărfurilor care fac obiectul acestei organizări trebuie să aibă în toate statele membre același domeniu de aplicare.

9. întrucât, o astfel de cerință ar fi compromisă atunci când, în cazul în care clasificarea tarifară a unei mărfi ridică dificultăți, fiecare stat membru ar putea determina el însuși acest domeniu de aplicare pe calea interpretării

întrucât, în cazul în care este adevărat că, atunci când clasificarea tarifară a unei mărfi ridică dificultăți, administrația națională poate fi determinată să ia dispoziții de aplicare și să clarifice cu această ocazie toate îndoielile apărute referitor la denumirea unui produs, aceasta poate acționa astfel numai cu respectarea dispozițiilor comunitare, fără ca autoritățile naționale să poată adopta norme de interpretare cu efecte obligatorii.

10. Prin urmare, este necesar să se răspundă negativ la a doua întrebare.

Cu privire la a treia întrebare

11. Întrucât, în cazul în care s-ar primi un răspuns negativ la a doua întrebare, Bundesfinanzhof solicită Curții să spună dacă târțile de curcan constituie spatele (părți ale spatelui) sau alte părți ale păsărilor de curte, în sensul articolului 2 din Regulamentul nr. 77/62, astfel cum a fost modificat de articolul 1 din regulamentul nr. 136/62 sau organe comestibile, în sensul articolului 3 din regulamentul menționat anterior;
12. întrucât, în conformitate cu o regulă generală de clasificare tarifară, prevăzută la alineatul (5) „Norme generale pentru interpretarea nomenclurii Tarifului Vamal Comun”(Regulamentul nr. 950/68 al Consiliului, JO nr. 172, 1968), mărfurile care nu se încadrează la niciuna din pozițiile tarifare trebuie să fie încadrate la poziția aferentă articolelor cele mai similare.
Întrucât analogia între mărfuri se apreciază nu numai pe baza caracteristicilor lor fizice, dar mai ales a utilizării și a valorii lor comerciale.
Întrucât, în absența unor împrejurări speciale, valoarea comercială a unui produs este indicată în mod normal de prețul pieței;
13. expresia „spate și gâturi” care figurează la articolul 2 din Regulamentul nr. 77/62, astfel cum este modificat de Regulamentul nr. 136/62, se referă la părțile de păsări de curte sacrificate, altele decât cele care sunt în mod deliberat separate de spate și care constituie, ca atare, părți reziduale rezultate de pe urma tăierii păsării, astfel cum este cazul produsului litigios;
întrucât valoarea comercială a produsului în cauză, astfel cum se reflectă în prețul pieței, este foarte scăzută și în orice caz mult mai mică decât cea a „părților de păsări de curte sacrificate” enumerate la articolul 2 din Regulamentul nr. 77/62;
14. întrucât această împrejurare este confirmată implicit de Regulamentul nr. 79/66 din 29 iunie 1966 al Comisiei CEE (JO nr. 118, 1966) care, încadrând târțile de curcan cu „spatele și gâturile”, le aplică acestora un coeficient de conversie care, în Regulamentul nr. 77/62 se apropie mai mult de cel aplicat „organelor comestibile” (articolul 3) decât cel prevăzut pentru „spate și gâturi” și pentru „alte părți de păsări de curte” (articolul 2, astfel cum a fost modificat de Regulamentul nr. 136/62);
15. întrucât, expresia „organe comestibile”, în sensul articolului 3 din Regulamentul nr. 77/62, trebuie prin urmare interpretată, astfel încât să includă produse ce dețin o valoare comercială similară, precum produsul în litigiu.

Cu privire la cheltuielile de judecată

16. Întrucât cheltuielile efectuate de către Comisia Comunităților Europene și Guvernul Republicii Federale Germania, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări.
17. Întrucât procedura are, în ceea ce privește părțile în cauză, caracterul unui incident ridicat în cursul litigiului pendinte în fața Bundesfinanzhof din Republica Federală Germania, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

Pentru aceste motive,

având în vedere actele de procedură;

după ascultarea raportului judecătorului raportor;

după ascultarea susținerilor orale prezentate de către pârât în acțiunea principală, de Guvernul Republicii Federale Germania și de Comisia Comunităților Europene;

după ascultarea concluziilor avocatului general;

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 38-47 și 177;

având în vedere Regulamentul CEE nr. 22 al Consiliului din 4 aprilie 1962;

având în vedere Regulamentele CEE nr. 77 al Comisiei din 23 iulie 1962 și nr. 136 din 31 octombrie 1962;

având în vedere Regulamentul CEE nr. 79 al Comisiei din 29 iunie 1966;

având în vedere Regulamentul CE nr. 950 al Consiliului din 28 iunie 1968;

având în vedere Protocolul de stabilire a Statutului Curții de Justiție a CEE , în special articolul 20;

având în vedere Regulamentul de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene;

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebările care i-au fost adresate de către Bundesfinanzhof din Republica Federală Germania, prin Ordonanța din 30 iulie 1969, hotărăște:

- 1) **Articolul 14 din Regulamentul nr. 22 din 4 aprilie 1962 al Consiliului Comunității Economice Europene trebuie interpretat, astfel încât statele membre să aibă obligația de a lua măsurile necesare pentru a elimina piedicile din calea aplicării regulamentului, care ar putea decurge din legislația acestora, fără ca totuși să li se permită adoptarea oricăror dispoziții interne care să afecteze domeniul de aplicare a regulamentului.**

- 2) **Articolul 1 din Regulamentul nr. 22 al Consiliului Comunității Economice Europene din 4 aprilie 1962, care enumără anumite mărfuri din Tariful Vamal Comun, nu abilitază autoritățile naționale ale statelor membre să adopte, pentru punerea în aplicare a acestor denumiri, norme de interpretare cu efecte obligatorii.**
- 3) **În conformitate cu articolul 3 din Regulamentul nr. 77 al Comisiei Comunității Economice Europene din 23 iulie 1962, expresia „organe comestibile” trebuie interpretată, astfel încât să includă produsele care au o valoare comercială similară, precum „târțițele de curcan”.**

Astfel cum a fost redactată și pronunțată de către Curte la Luxemburg, 18 februarie 1970.

Lecourt		Monaco	Pescatore
Donner	Trabucchi	Strauß	Mertens de Wilmars

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 18 februarie 1970.

Grefier

Președinte

A. Van Houtte

R. Lecourt

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 18 februarie 1970.